

Stežice

posebna izdaja ob kulturnem prazniku

Pršimova nagajenca '94

Andriy Jemec
slikar

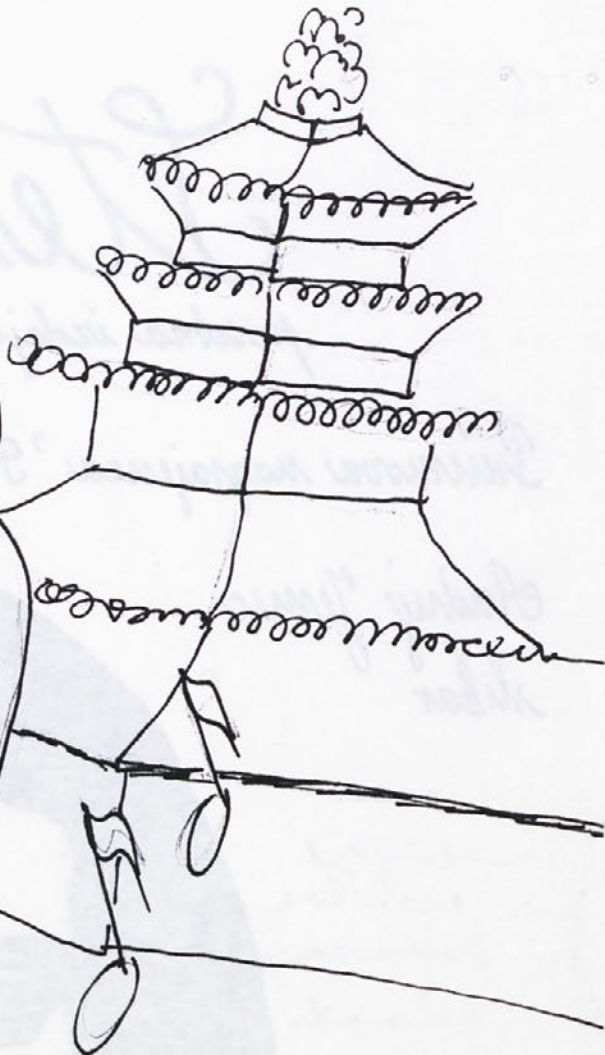
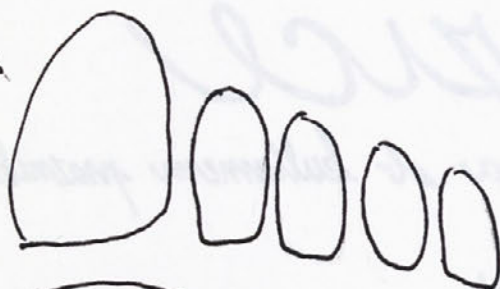
Lojze Lebič
skladatelj

Kompozicija
za soliste
in menovane
ter soliste
Lone Joder

Nagrade Pršimovega sklada

Komorni zbor AVE, koreograf in plesalec Jtoko Kováč, kiparka Manjstiča
Potrč, kostumografja Ivotlana Virintin in Leo Kulár, igralca Judita Židar

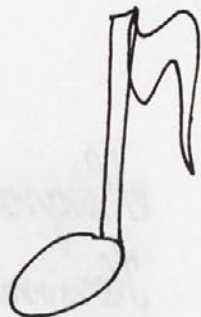
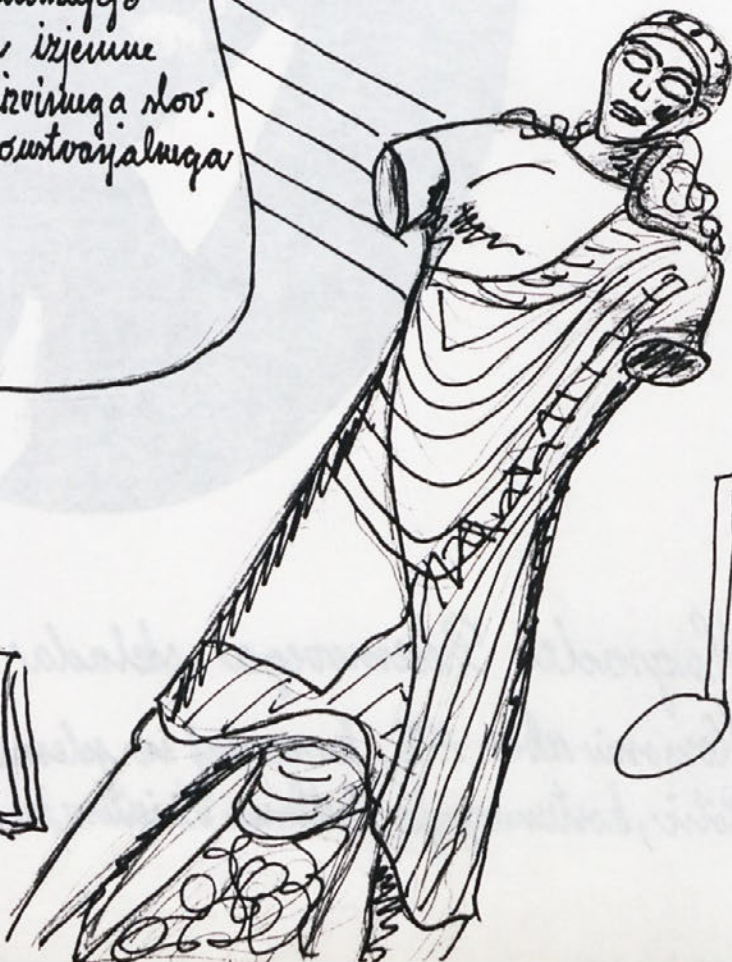
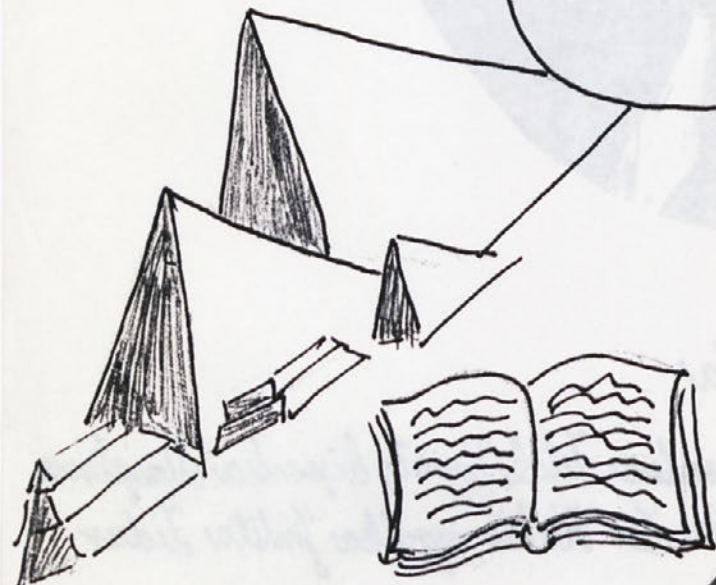

Andrej Jerenc:

Značilnost dosedanjega izjemno
bogatega literarnega opusa
akademika skladarja prof. A.J.
je celostna razporejenost
v daljša in krajša
razvojna obdobja.

Ljudez Lebič:

Skladateljski opus
L.L. vsebuje vrsto
zlatih mojstrov,
ki razumujejo
novi izjemni
višji izvirni slog.
glasbeno ustvarjalnega
duha.

RAZVOJ - KULTURA

Ena izmed BITI mojega eseja je, ali je kulturno razvijati se? Če se ozremo na poskusne primere našega vzorca razvojnosti, kot sta ZDA in Nemčija po drugi svetovni vojni in pogledamo primerka danes z vsemi njunimi posledicami, bo odgovor odvisen le od razumnosti subjekta, ki bo ta odgovor tvoril. Se pravi, odgovor vsekakor ni enostaven. Skrit je v sedanjosti družbenih razmer v teh državah (vse bolj agresivna družba, rasna nestrpnost in nestrpnost do tujcev, vse večji socialni problemi, ki rojevajo še nepoimenovane probleme) - Kako naj po vsem tem odgovorim; ali je kulturno razvijati se?

Vsekakor je lažje govoriti o vzročno-posledičnem odnosu, in to v obeh smereh. Vendar pa se ne moremo spuščati v vrednostno presojo glede kvalitete kulture neke nacije ali družbe. Lahko pa opazujemo, kako razvoj vpliva na kulturo.

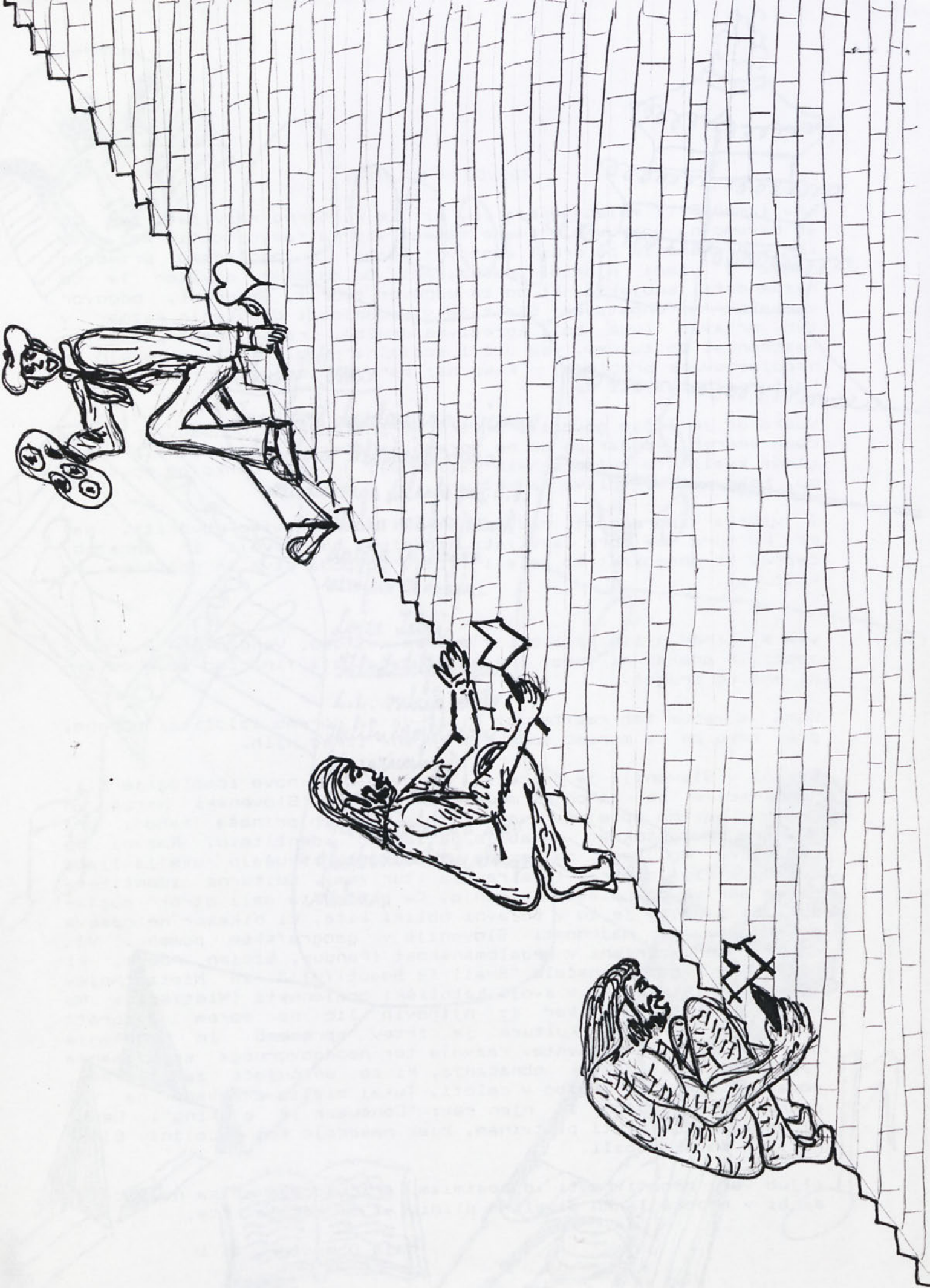
Z vidika vzporednosti razvoja in kulture je težko govoriti, saj se kultura ne more razvijati neodvisno od razvoja in obratno, čeprav bi mnogokrat to želeli (vpliv gospodarstva in politike na kulturo).

Naša država, ki danes živi, je ena izmed mnogih, ki se razvijajo, vsaka izmed njih pa lebdi v svojem kozmosu. Vendar pa v realnosti in praksi ni tako. (Če ne drugače, sta finančno zelo odvisni ena od druge).

Suma sumarum teh rešitev bi bila, da ne moremo izločiti nobene, prav tako pa ne moremo sprejeti le ene izmed njih.

Razvoj v Sloveniji je pripeljal do popolnoma nove ideologije t.i. demokracije po zahodnem modelu (Nemčija). Slovenski narod in družba naivno sprejema vse novitete, ki jih prinaša zahod, pri tem pa pogostokrat pozablja na lastno identiteto. Razvoj je pripeljal do tega, da lastno identiteto skušajo uveljavljati najpogostejše znotraj tega razvoja (turizem). Kulturna identiteta pa se skriva pod plaščem slednje. Če pa že "ta mali otrok" pogleda izza plašča, je to v pojavnih oblikah kiča, ki nikakor ne odseva iskrenosti in majhnosti Slovenije v geografskem pomenu. Vsi naporji so usmerjeni v megalomanskost (Pandur, Stojan Auer), ki perversno kršijo načelo "Small Is Beautiful!" in Nietzschejev konstrukt iskrenosti v svoji katoliški omejenosti (Nietzsche: Ne maram kristjanov, ker iz njihovih lic ne morem razbrati odrešenja). Ergo, kultura je žrtev sprememb in vnašanja uničujočih tujih elementov razvoja ter neodgovornega sprejemanja kapitalističnih oblik obnašanja, ki so uničujoče za človeka, posameznika kot družbo v celoti. Tukaj mislim predvsem na val potrošniške družbe in njen rek: "Consumer Is a King". Le-ta človeka pelje proti plitvinam, kjer nasedejo kot nedolžni Sinji kiti na morski obali.

Kljub vsej negativnosti in pesimizmu pričujočega spisa ni videti, da bi v bodoče lahko pisali o plimi, ki bi rešila kite.

KULTURA VSAKDANJEGA ŽIVLJENJA

Ob besedi kultura se človek zamisli. Kaj sploh je kultura in kakšno vlogo ima v družbi?

Nekateri pravijo, da je kultura vsako delo. To je že res, toda danes je svet že tako napredoval, da brez dela ni ničesar in da mora delati vsakdo, da se sploh lahko preživlja. Pojem kulture pa se je z napredkom civilizacije vse bolj ožil. Danes ob tej besedi pomislimo zgolj še na umetnost, pri tem pa na t.i. kulturo človekovega vsakdanjika radi pozabljamo. Vidimo pa nekaj: bolj ko je človek razvit in več ko ima materialnih dobrin, manj je obče človeške kulture. V današnjem vrtoglavo hitrem in utrujajočem utripu življenja človek nima časa in tudi ne volje, da bi bil prijazen s sočlovekom. Vidi le še današnjo "pokvarjeno" mladino, ki se ne zna več niti primerno, kaj šele kulturno in prijazno, obnašati. Nihče pa se ne vpraša, ali ni to morda rezultat vrtince civilizacije in vsakdanje "gonje" za ljubi kruhek, ki starše pogoltne in jim ne pusti časa, da bi svoje otroke vzgojili v kulturne osebnosti. Da bi vse to spremenili, ni potrebno veliko. Le malo volje moramo pokazati in si ukrasti nekaj dragocenega časa.

Pomislite, koliko bomo pridobili, če sem ter tja izrečemo besedico prosim ali hvala; vsak iz svojih izkušenj ve, kaj to pomeni človeku, ki smo mu jo namenili.

Dan se nam bo zdel veliko lepši, pa čeprav je meglen ali deževen, če nas nekdo prijazno pozdravi.

Takšnih drobcev vsakdanje kulture je še nič koliko. Če bi jih vsi upoštevali in se jih držali, bi nam bilo veliko prijetneje.

Zavedati se namreč moramo, da smo tvorci kulture ljudje sami in da to ni nekaj, kar je izven nas, temveč v nas samih. Če mi ne bomo čuvali in razvijali vsakdanje kulture, ne bo tega namesto nas opravil nihče drug. To pa je delo, ki ne sme čakati niti od danes do jutri, opravljeno mora biti vsakdan sproti in vestno. Če bo tako, to kmalu ne bo več zoprna naloga, ampak prijetno vsakdanje opravilo, ki bo veselilo tako nas same kot vse tiste, ki nas obdajajo.

WOOE TO MATEDU?

PROGRESIVO
TE!

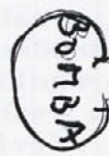
NE ME
BASAKIT

BZZZ

ME

50/44/41/14

45E

3/2/1/2/3

1ST
1ST
1ST

COL PA

1100

WOO ST
1ST SM
1ST TIST

LAJ SIT
LAJ MAS
TII

BZZZZ

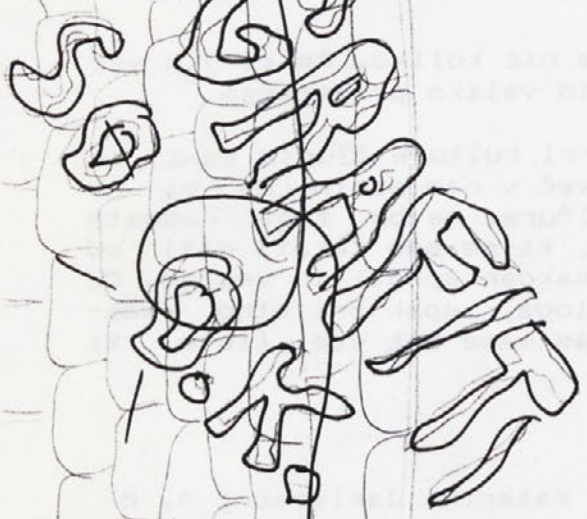
32222
SLED = NA-CELV
SLED MOTORKE SLED

NETALCISO
H (POZUITE DOR)

ohoci nadi

with drums
LOVE

HAHAHA